

DE BIJBEL-ONDERZOEKER

1915.

„Indien gijlieden in Mijn Woord blijft, . . . zult gij de Waarheid verstaan.” — Jezus.

(No. 2).

De oprichting van het Messiaansche Koninkrijk op aarde. — Het Duizendjarige Vrederijk.

Het Koninkrijk Gods, om het volk der Christenen in bijna 2000 jaar te leiden en dat als het vijfde universeele rijk op de rijken dezer wereld zal volgen, vormt het hoofdthema van alle profeten. (Hand. 3: 21.) Het wordt de wensch aller heiligen genoemd. (Hagg. 2: 8.)

Vóór wij de oprichting van het Koninkrijk Gods nader beschouwen, willen wij in korte woorden samenvatten, wat de H. Schrift zegt van dit Koninkrijk en van hen, die het zullen beerven.

(1) Het toekomstige Rijk wordt het Rijk Gods genoemd, omdat Hij daarvan de groote Koning is, en omdat het volgens Zijn goddelijk plan een deel is Zijner beschikkingen en verordeningen tot het gelukkig maken van de menschen. Verder wordt het ook het Koninkrijk Gods genoemd, omdat het door Gods macht zal worden opgericht en een eeuwig voortbestaan zal hebben. (Cor. 15: 24-28.) En eindelijk wordt het ook daarom het Rijk Gods genoemd, omdat God de opperste Heerscher zal zijn en de goddelijke geboden van liefde en barmhartigheid Zijne wetten zullen uitmaken, voor welke uitvoering en handhaving de van God gestelde Middelen zal zorg dragen.

(2) Het toekomstige Koninkrijk wordt het Rijk van Christus, de Zone Gods, genoemd, omdat Christus als de Middelaar des Nieuwen Verbonds en als Vertegenwoordiger des Vaders bekleed zal zijn met alle macht, die Hem in staat stelt ieder kwaad krachtig tegen te staan en te bestrijden, iedere zonde te verwijderen en allen, die bereid en gewillig zijn tot volkomen en vreugdevolle gehoorzaamheid aan den wil en de geboden des Vaders te brengen, zoodat zij op die wijze in het evenbeeld Gods veranderd worden en de goddelijke gunst en het eeuwige leven zich daardoor zullen waardig betoonen.

(3) Het toekomstige Koninkrijk wordt het Rijk der Heiligen genoemd, doordien deze met Christus hun Hoofd vereenigd als „het Koninklijke Priesterschap” (Openb. 5: 10) heerschen, de wereld richten, zegenen en gelukkig zullen maken. (Rom. 8: 17-18.) De Koninkrijksklasse in engeren zin des woords zal slechts uit onzen Heer en de uitverkorenen van het evangelisch tijdperk bestaan, dezulken, tot wie de Heere gesproken heeft: „Vreest niet, het is uws Vaders welbehagen ulieden het Koninkrijk te geven.” (Luc. 12: 32.) Voor deze klasse geldt de belofte: „Maar het rijk en de heerschappij en de grootheid der koninkrijken onder den ganschen hemel zal gegeven worden den volke der heiligen der hooge plaatsen, welks rijk een eeuwig rijk zal zijn, en alle heerschappijen zullen Hem eeren en gehoorzamen.” (Dan. 7: 27.)

Alle leden dezer klasse zullen deel hebben aan de „eerste opstanding” en dan veranderd worden. (Openb. 20: 4, 6; 1 Cor. 15: 42-46, 50-54; Joh. 3: 5, 8.) Zij zullen geen menschelijke wezens meer zijn, maar deelhebbers der goddelijke natuur, en voor de menschheid even onzichtbaar zijn als God en de engelen des hemels. Er moeten daarom tusschen de verhoogde, onzichtbare, uitverkoren Kerk en hen, die door deze uitverkorenen zullen geoordeeld en van zonde en dood zullen worden verlost, tusschentreders, bemiddelaars zijn. Reeds in vroegere tijden hadden soortgelijke verbindingen tusschen geestwezens en menschen

plaats en wel doordien de geestwezens aan eenige uitnemende personen in menschelijke gedaante verschenen om hen Gods plannen mede te deelen. Volgens de berichten der H. Schrift verschenen op deze wijze engelen aan Abraham, Sara, Lot, Gideon, de ouders van Simoen, aan Daniel, aan de moeder des Heeren en aan anderen. Op gelijke wijze verscheen ook onze Heer na Zijne opstanding aan Zijne jongeren, toen Hij reeds een geestwezen was, omdat Hij hen, de apostelen, eenige mededeelingen had te geven, en zij den H. Geest nog niet ontvangen hadden: „want de H. Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet was verheerlijkt” (Joh. 7: 39). Wij meenen echter, dat het verkeer met de geestelijke heerschers en hunne aardsche onderdanen in het toekomstige Duizendjarige Vrederijk niet van dien aard zal zijn. Wij zien in de H. Schrift, dat God een zekere klasse van menschen reeds vóór den aanvang van het evangelisch tijdperk beproefd en des eeuwigen levens waardig bevonden heeft en gelooven, dat deze klasse in het Duizendjarig Rijk den omgang tusschen de geestelijke heerschers en de aardsche onderdanen bewerkstelligt zal.

(4) Deze tusschenpersonen, de overwinnaars van het Oude Verbond, zullen, ofschoon in eigenlijken zin niet de heerschers, dezen onder de menschen toch vertegenwoordigen, omdat zij als de eenige zichtbare vertegenwoordigers des Koninkrijks, als koningen zullen worden erkend. Wij noemen ze daarom den aardschen vorm van het Hemelrijk (Luc. 13: 28).

Abraham, Isaak, Jacob, en alle profeten en overwinnaars des Ouden Verbonds, waarvan de Heere en de apostel Paulus spreken (Matth. 8: 11; Hebr. 11: 4-40), zullen, daar ze hun proeftijd reeds hebben doorgemaakt, als volmaakte menschen opstaan, en eene oprichting gedurende het Duizendjarige Rijk, zoodat de overige menschheid, niet meer behoeven. Hunne volkomenheid zal hen in staat stellen met de geestelijke priesters en koningen rechtstreeks te verkeerem, zoodat dezen zich tot het overbrengen van wetten en voorschriften niet eerst in een lichaam van vleesch en bloed behoeven te kleeden; op dezelfde wijze als Adam vóór zijn val in staat was goddelijke voorschriften en opdrachten te ontvangen.

Deze aardsche regenten zullen echter niet de koningen en priesters zijn, maar vorsten over de geheele aarde in opdracht des Konings — als de Hoofdbeambten des Konings — de opvoeders der menschheid. Zij zullen tot Christus en de uitverkorenen staan als kinderen tot hun vader. De geestelijke heerschers zullen zoo te zeggen de wetgevende, de aardsche regenten daarentegen de uitvoerende macht zijn; zoodat er geschreven staat: „want uit Zion (het geestelijk Koninkrijk) zal de wet uitgaan en des Heeren woord (de goddelijke bevelen) van Jeruzalem, door de aardsche regenten of vorsten (Jer. 2: 3).

De oprichting van het Rijk.

De heilsboodschap van het Koninkrijk wordt verkondigd, en een ieder wordt daartoe uitgenoodigd het getuigenis als een boodschap Gods aan te nemen (Luc. 16: 16). Schmoller.

Gedurende bijna 2000 jaar heeft de heilsboodschap, de uitnoodiging tot het Koninkrijk, er toe gediend, om de uit-

verkorenen of overwinnaars van de wereld af te zonderen. Gedurende dezen langen tijd hebben deze weinigen gevecht op den door den Vader beproefden tijd om verlost en tot koningen en priesters gemaakt te worden, om de van den dood vrijgekochte menschheid te onderwijzen, te leiden en in staat te stellen door eene rechte kennis gepool en gehoorzaamheid te ontwikkelen en daardoor het eeuwige leven te verwerven. En gedurende deze geheele periode heeft de kleine kudde der overwinnaars geweld te verduren van de „Esau” en „Ismael” klasse, van Satan, den vorst dezer wereld, en van zijne verblinde dienaren.

Zoo verklaren wij de woorden onzes Heeren: „Het Koninkrijk der Hemelen wordt geweld aangedaan en de geweldigen nemen het met geweld. (Matth. 11: 12.) Onze Heer, het Hoofd der Koninklijke klasse, leed tot in den dood en al Zijne navolgers verduurden en leden aardsche verliezen tengevolge van hunne overplanting van het rijk en de macht der duisternis in het Rijk van den geliefden Zone Gods. (Col. 1: 13.)

Deze onderdrukking der toekomstige koningen gedurende eene tijdsperiode van bijna 2000 jaren geschiedt geenszins, wijl onze Heer, die opgestaan, ter hemel gevaren, en verheerlijkt is, niet in staat ware geweest de zijnen te beschermen — want bij Zijne opstanding is Hem gegeven alle macht in hemel en op aarde (Matth. 28: 18); maar omdat de Vader een tijd bepaald heeft tot het brengen van het groote offer voor de zonde, en eerst daarna een tijd der verhooging Zijner heiligen, een tijd van heerschen en zegenen der wereld. De tijdsruimte tusschen deze beide tijdsperiodes was voldoende tot de uitverkiezing en toebereiding der mede-erfgenamen van Christus. De macht des boozen en de tegenstand der zonde werden toegelaten, opdat de geroepenen daardoor beproefd en gelouterd zouden worden en als edelsteenen gepolijst en geslepen. Wat voor het Hooft gold, geldt ook voor de leden, zij allen moeten naar Gods raadsbesluit als nieuwe schepselen geheiligd en volkomen gemaakt worden door lijden. (Hebr. 5: 9.)

Nu echter leven wij aan het einde van het evangelisch tijdperk en het Koninkrijk zal binnenkort opgericht worden. Sedert Oct. 1874 is onze Heer de Koning weder tegenwoordig — want, zoo betuigt ons het profetisch woord — en wie ooren heeft om te hooren, die hoore, ja die hoort het. Sedert April 1878 heeft Hij Zijne Koninklijke macht aanvaard, en verzamelt Hij nu Zijne uitverkorenen. De dooden in Christus, die naar des Apostel Paulus woord het eerst, aan het begin van Zijn Rijk, zullen opstaan, zijn dus in April 1878 opgestaan en hetgeen nog te doen overig blijft, is de verzameling en de volcinding der uitverkorenen, opdat de „Bruid” voltallig zij. Het Rijk Gods wacht echter niet hierop zich te doen gelden. Het is steeds aan het werk, en de uitverkorenen aan deze zijde van het voorhangsel (den dood) hebben het voorrecht, de geheimen van dat

Rijk te erkennen en reeds vóór hunne verandering in den arbeid des Koninkrijks gebruikt te worden. Wanneer zij sterven, zullen zij niet ontslapen, maar in het oogenblik des doods veranderd worden en deelhebbers zijn der „eerste opstanding,” zoodat er geschreven staat: „gelukkig zijn de dooden, die in den Heere sterven van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten mogen van hunnen arbeid en hunne werken volgen met hen. (Openb. 14: 13.)

Het is in volle overeenstemming met de verklaring der H. Schrift, dat het Koninkrijk Gods eerst moet opgericht zijn vóór het een aanvang maakt met de vernietiging van de bestaande machten der tegenwoordige booze wereld — de politieke, de kerkelijke, de financiële machten, wier ondergang aan het einde der tijden der heidenen of tijden der natien na October 1914 te wachten is. Ten bewijze hiervan willen wij eenige Schriftuurplaatsen aangeven:

Bij de beschrijving der gebeurtenissen gedurende het weerklinken der zevende bazuin wordt de volgende volgorde in acht genomen: (1) De Heer aanvaardt als Koning der aarde Zijne groote macht en Zijn Rijk neemt een aanvang; (2) als een gevolg daarvan komt de groote benauwdheid, als een gericht over de aarde. Toch begint reeds Zijn Rijk vóór de benauwdheid en vóór de opstanding der Heiligen en der Profeten. Het zal echter zoodat de benauwdheid, als de opstanding der heiligen en profeten overleven, en duizend jaar voortduren, totdat alle menschen geoordeeld zijn, de godvruchtigen hun loon zullen hebben ontvangen en de boozen zullen vernietigd zijn. Dit blijkt duidelijk uit Openb. 11: 17, 18.

God werkt door Christus, „Hij heeft al het oordeel den Zoon gegeven,” „alle dingen zijn van den Vader en alle dingen zijn door den Zoon”, den geëerden vertegenwoordiger en plaatsvervanger Gods — en de volken zijn als een gevolg van het feit, dat de heerschappij van Christus begonnen is, toornig geworden.

Wij lezen verder, dat het Koninkrijk een aanvang zal nemen, vóór dat Babylon valt, en dat Babylons val juist een gevolg is van het oordeel, hetwelk van het Rijk Gods zal uitgaan, hetgeen later door eenige nog in Babylon achtergebleven heiligen zal erkend worden wanneer zij door Christus het licht, de klaarheid en de vrijheid zullen hebben verkregen. Dezen zullen dan spreken: „want Zijne oordeelen zijn waarachtig en rechtvaardig; dewijl Hij de groote hoer geoordeeld heeft en die de aarde verdorven heeft met hare hoererie, en Hij het bloed Zijner dienaren van hunne hand gewroken heeft.” (Openb. 19: 2. Vergel. Openb. 18-19: 3-7.)

De droom van Nebucadnezar illustreert dezelfde gebeurtenissen. Een steen treft het beeld aan de voeten en vernielde het geheel en hierna wordt het tot een grooten berg, die de geheele aarde vervult. Het Rijk Gods wordt eerst hierna opgericht en met alle macht bekleed, waardoor het de aardsche machten zal te niet doen

Vraagt: Rotterdam, Aert-van-Nesstraat 91:

„De Wederkomst des Heeren” à 5 cts.

„De spoedige wederherstelling van het volk Israël” à 5 cts.

Jaargang 1912 van „De Volkskansel” à 10 cts.

„De Bijbelonderzoeker”, Nos. 1 en 2 gratis tegen inzending van portkosten.

Uitgegeven door het Internationaal Wachttorens-, Bijbel- en Traktaatgenootschap. Hoofdzetel: Brooklyn, Hickstreet 13-17 N.Y. N. S. A. Vertakkingen: Engeland, Londen; Duitschland, Barmen; Zweden, Orabro; Noorwegen, Kristiania; Denemarken, Kopenhagen; Zwitserland, Genève; Australië, Melbourne; Zuid-Afrika, Durban. Holland, Rotterdam, Aert-van-Nesstraat 91. Intern. Vereen. van ernstige Bijbelonderz.

Zoals wij dat lezen in Dan. 2: 44-45. „Doch in de dagen van die koningen (de laatste koningen der heidensche geweldheerschappij, voorgesteld door de teenen van het beeld) zal de God des Hemels een Koninkrijk verwekken (dat wel is waar door eenige leden gedurende het geheele evangelische tijdperk in de wereld is vertegenwoordigd geweest, maar door haar niet als een Koninkrijk werd erkend) hetwelk (in tegenstelling van de op elkander volgende heidensche rijken, die het beeld voorstelden) in der eeuwigheid niet zal verstoord worden. En dat koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden, het zal al die koninkrijken vermalen en te niet doen, maar zelf zal het tot in alle eeuwigheid bestaan.”

Onze Heer geeft aan Zijne getrouwen de verzekering, dat bij het werk der vernietiging van alle aardsche gewelddadig de uitverkoren overwinnaars met Hem zullen zijn en aan Zijn werk zullen deelnemen. Hij zegt: „Die overwint en Mijne werken tot het einde toe bewaart, dien zal Ik macht geven over de heidenen en hij zal ze hoeden met een ijzeren staf en zij zullen als pottenbakkersvaten verbrijzeld worden, gelijk Ik ook van Mijnen Vader ontvangen heb.” Openb. 2: 26, 27, vergel. Ps. 143: 8, 9.

Het aanstellen der aardsche regenten.

Het aanstellen der aardsche regenten moeten wij niet verwachten vóór den afloop der tijden der heidenen, of de tijden der natien, na Oct. 1914. Daarin ligt geen afwijken van Gods onveranderlijk plan. Deze regenten zullen ten gevolge van het verbond Gods met Abraham en zijn aardsch zaad Israëlieten zijn. De hoogste gunst, het deel hebben aan het geestelijk Rijk, was eerst den Joden aangeboden en zou hun ook geschonken zijn, indien hunne harten tot aanname bereid waren geweest, onder de voorwaarden, die daarmede verbonden waren: n.l. met Christus te lijden en te sterven, om dan ook met Hem verhoogd en verheerlijkt te worden. (Rom. 8: 17.) Het ware Israël zocht en begeerde het beste, wat God te geven had. „Wat (daarentegen) Israël als een volk zocht, dat heeft het niet verkregen, maar de uitverkorenen, de „kleine kudde” (zoowel uit de Joden als uit de Heidenen uitverkoren) hebben het verkregen en de overigen zijn verstokt (verblind) geworden.” Echter niet voor altijd, maar tot zoolang het volledig getal der uitverkorenen, het geestelijk zaad, het eigenlijk koningschap zal bereikt zijn. (Rom. 9: 31-33; 11: 2, 23, 25-32.)

De Israëlieten zullen echter, zonder dat hun geloof of ongelooft in aanmerking komt, door Gods voorzienigheid in hun land worden verzameld, want, zoo spreekt de belofte, hun aandeel aan de heerschappij der aarde zullen zij echter slechts verkrijgen, nadat zij Jezus Christus, als den Zoon Gods, en hun en der wereld Verlosser zullen hebben erkend. Na den aanvang van het Rijk, dus na het einde van 1914, zullen dus, voor zoverre wij het verstaan, **alleen** de Heiligen des Ouden Verbonds, van af Johannes den Dooper tot op Abel — Abraham, Izaak, Jacob en alle profeten — opgericht worden en met de waardigheid der heerschappij worden bekleed. (Vergelijk Matth. 11: 11; Luk. 13: 38; Hebr. 11: 39, 40.) Zij zullen echter geen aandeel aan het geestelijk rijk hebben, want zij waren daartoe niet geroepen; omdat de hooge hemelsche roeping tot niemand kon komen, éér de losprijs voor de menscheid door onzen Heere Jezus was betaald. Maar omdat zij de beproefing hun geloofs en hunner liefde betoond en bewezen hebben, ten tijde van de heerschappij des kwaads, zal God hun een plaats toevertrouwen, die verre verheven is boven die der overige menscheid. „Want omdat zij hun proef hebben doorstaan, hebben zij zich daardoor waardig betoond de aardsche regenten van het Koninkrijk Gods te zijn. In dien zin vatten wij ook de woorden op, die op den Christus betrekking hebben: „In plaats van uwe vadersen zullen uwe zonen zijn, Gij zult hen tot vorsten (oversten, hoofden) zetten over de gansche aarde (Ps. 45: 17).”

De overwinnaars van het vóór-evangelisch tijdperk zullen zich van de overige menscheid niet alleen daar-

door onderscheiden, dat zij hun proef hebben doorstaan, terwijl de anderen die proef nog moeten doormaken, maar bovenal daardoor, dat zij als loon hunner trouw als volmaakte menschen zullen opstaan en dus geene opvoeding meer zullen noodig hebben; terwijl de anderen na hunne opwekking langzamerhand tot volkomenheid moeten worden gebracht. De eersten zullen in het evenbeeld Gods ontwaken; zij zullen in zedelijk, geestelijk en lichamelijk opzicht de volmaaktheid bezitten, die Adam had vóór den zondeval. Daarom zullen zij niet alleen vorsten en oversten, de aardsche gevolmachtigden der geestelijke Koninkrijks-klasse (Christus en Zijne uitverkorenen) zijn, maar ook de voorbeelden en toonbeelden van den toestand, die allen bereiken kunnen, die onder het Nieuwe Verbond gehoorzaam zijn.

Als Abraham, Izaak, Jacob en alle overwinnaars des Ouden Verbonds zullen opgestaan zijn, en de door Gog en Magog bewerkte benauwdheid over het weder verzamelde Israël zal komen, zoo zullen deze overwinnaars zich door hun geestelijk overwicht onmiddellijk van de overige menscheid onderscheiden. Hun volmaakt verstandsvormogen zal hen in staat stellen alle kennis en vooruitgang van den nieuwen tijd zich snel toe te eigenen; men zal iets bijzonders aan hen bemerken, zooals men ook te zijner tijd aan onzen Heer iets bijzonders bemerkte, hetgeen den Joden verwonderd deed zeggen: „Hoe weet deze de Schriften, daar Hij ze niet geleerd heeft?” (Joh. 7: 15.) Zoosals toen Jezus met groote duidelijkheid en zekerheid, en niet op de verwarde wijze der schriftgeleerden predikte, zoo zullen ook dan de overwinnaars des Ouden Verbonds onder de menschen optreden.

Wij zien dus, dat wanneer Gods tijd voor de oprichting van Zijn Koninkrijk onder de menschen zal gekomen zijn, Zijne werktuigen voor dat werk reeds bereid zijn. Hun uitnemendheid en hun overwicht in het organiseren en in het uitvoeren, hun voorbeeldig gedrag, ja geheel hun zijn zal zijn invloed op de menschen doen gelden en tot medewerking aansporen, nadat zij door de groote benauwdheid zullen zijn getuchtigd.

Wij moeten ook wel in het oog houden, dat het doel der groote benauwdheid daartoe moet strekken „de steenen harten” der menschen te verbrijzelen, hun hoogmoed te buigen, den harden grond door de diepe groeven van lijden, ellende, zorg en verwarring om te ploegen en daardoor de wereld voor de groote zegeningen van het Duizendjarige Rijk toegankelijk en ontvankelijk te maken. De Profeet Jesaja betuigt ons, dat dit doel zal worden bereikt, wanneer hij zegt: „want wanneer Uwe gerichten op de aarde zijn, zoo leeren de inwoners der wereld gerechtigheid.” (Jes. 26: 9.) De tijd der benauwdheid zal alle menschen tot de erkenning brengen, dat alle methoden, die de zelfzucht, of zeggen wij: de gevallen menschelijke natuur, gebruikt heeft, gebrekkig waren en natuurlijker, noodwendiger wijze meer of minder tot een toestand van verwarring en benauwdheid moeten voeren. Is nu de tijd van benauwdheid gekomen, zoo zullen alle menschen verlangend uitzien naar de heerschappij der gerechtigheid. Zij zullen echter alle hoop opgeven en niet weten, dat de glorierijke tijd zoo nabij gekomen is.

In dien tijd zal de verwachting Israëls van het Koninkrijk onder de Joden, die zich door het geloof aan Gods belofte, hierheen hebben begeven, weder levendig worden. Wanneer de opgestanen zich zullen hebben bekend gemaakt en hun den aard van het Koninkrijk der Gerechtigheid zullen hebben uiteengezet, zoo zullen dezen daarin de werkelijkheid van Gods beloften erkennen. Het zal hun dan duidelijk worden, dat het ware Koninkrijk een geestelijk Koninkrijk is; en dat Jezus, de Gekruisigde, de Koning is. Zij zullen met de oogen des verstands en des geloofs „Hem aanschouwen, dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, zooals men rouwklaagt over een eenigen zoon en bitterlijk over Hem kermen, zooals men bitterlijk kermt over een eerstgeborene. Te dien dage zal de rouwklacht in Jeruzalem groot zijn” „en God zal over het huis van

David en over de inwoners van Jeruzalem een geest der genade en der gebeden uitstorten.” (Zach. 12: 10-11.)

De mare van de vernietiging van de heerscharen van Gog en Magog — de wonderbare uitredding en bevrijding van Israël — zal op den voet gevolgd worden door de kondschap dat de Aartsvaders zijn opgestaan en zich aan het hoofd der regering gesteld hebben, en dat het volk Israëls den Messias, dien het verworpen had, heeft erkend. Natuurlijk zullen de volken deze konde voor een bedrog houden en de Joden als bijgeloovigen bespotten en de opgestanen als sluwe bedriegers voorstellen. De zegen echter, die het nieuwe regiment in Palestina begeleiden zal, en de welvaart, die daardoor zal worden in het leven geroepen, zal de wereld, die zich dan nog altijd in een toestand van anarchie zal bevinden, verbazen en tot nadenken brengen en hun doen zeggen: of die zoogenaamde opgestane groote mannen zwendelaars zijn of niet — zoo veel is zeker, wat zij be-raden en ten uitvoer brengen is juist wat wij noodig hebben. Gave God, dat zij zich over de geheele wereld ontfermden en rust en vrede brachten! Ten slotte zullen zij zich tot deze wonderbare vorsten wenden en hun vragen deze heerschappij der gerechtigheid over alle landen uit te strekken, opdat de zegen, die Israël doet bloeien, ook op hen moge nederdalen.

In dezen zin schrijft de Profeet Jesaja: „En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg (het Koninkrijk) van het huis des Heeren zal vaststaan op den top der bergen (het Koninkrijk Gods zal alle koninkrijken overtreffen en over hen heerschen en dat hij zal verheven zijn boven alle heuvelen (de hoogste hoogten der menschelijke maatschappij) en tot denzelven zullen alle Heidenen (natiën) toevloeien. En vele volken zullen heengaan en zeggen: „Komt, laat ons opgaan tot den berg (het Koninkrijk) des Heeren, tot het huis van den God Jacobs, opdat Hij ons leere van Zijne wegen en dat wij wandelen in Zijne paden. Want van Zion (van het geestelijk Koninkrijk van den verheerlijkten Christus — Hoofd en Lichaam) zal de wet uitgaan en des Heeren woord van Jeruzalem, den zetel der aardsche plaatsvervangers der regering de „vorsten” en Hij zal vóór dien tijd, in den dag der groote benauwdheid) richten onder de Heidenen (natiën) en bestraffen (een groote straffe aandoen) vele volken en zij zullen (nadat zij door God zijn gestraft en getuchtigd en door Zijn woord zijn overtuigd) hunne zwaarden slaan tot spaden en hunne spiesen tot sikkelen, en het eene volk zal tegen het andere volk geen zwaard meer opheffen en zij zullen geen oorlog meer leeren. (Jes. 2: 2-4. Vergel. Mich. 4: 1-4.)

De nauwe betrekking, die er bestaat tusschen het geestelijke Koninkrijk Gods en Zijne aardsche gevolmachtigden.

Deze nauwe betrekking schildert de Heer met de woorden: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, gij zult den hemel geopend zien en de engelen Gods (de boden Gods, de „vorsten” of regenten der nieuwe heilsbedeeling) opklimmen en nederdalen op den Zoon des menschen (op bevel van den Zoon des menschen) om aan de „vorsten” Zijn wil bekend te maken.” (Joh. 1: 51.) Het verkeer tusschen den aardschen en den hemelschen trap des Koninkrijks zal, zooals hieruit blijkt, een gemakkelijke en rechtstreeksche zijn.

De eersten zullen de kanalen zijn, waardoor de laatsten aan de menscheid hunne onderwijzing en hun zegening doen toekomen. Ook de droom van Jacob van de hemelsche ladder was ons erachtens eene profetie, die dat toekomstige vertrouwelijke verkeer tusschen hemel en aarde schilderde, het verkeer, waaraan ook Jacob zelf als een der overwinnaars van het Oude Verbond zal deelhebben. (Gen. 28: 10-12.)

Het feit, dat Mozes, de middelaar van het wetsverbond, een voorbeeld van Christus, de Middelaar des Nieuwen Verbonds, was; wordt in den Bijbel duidelijk uitgesproken en is algemeen door bijbellezers aangenomen. Wat echter niet algemeen erkend wordt, is het feit, dat Mozes een voorbeeld van den geheelen Christus — Hoofd en Leden —

was en dat het geheele evangelische tijdperk de tijd der opvoeding en voleinding van het lichaam van Christus is geweest. Toch kunnen verscheiden schriftplaatsen zooals bijv. Hand. 8: 22, 23, slechts op de rechte wijze begrepen worden, wanneer het voorbeeld op deze wijze wordt aangewend. Zeer duidelijk wordt dat feit uit Hebr. 12: 18-22, waar de parallel tusschen het voorbeeld en het tegenbeeld tot in het kleinste vastgehouden en nagegaan is, zoodat men duidelijk kan erkennen, dat de oprichting van het wetsverbond op den berg Sinaï door Mozes in overeenstemming is met de oprichting van het Nieuwe Verbond gedurende het Duizendjarige Rijk door Christus (Hoofd en leden). De apostel toont verschillende trekken aan, zooals bijv. het geklank der bazuin, de onweerswolven, de groote aardbeving enz., waarvan wij de tegenbeelden in den „dag der wrake” of den „dag der vergelding” vinden, welke tegenbeelden de menscheid verschrikken en in zulk een toestand des harten moeten brengen, dat zij naar de stem des grooten Meesters luisteren en het Nieuwe Verbond aannemen. Het volk Israëls was destijds langzamerhand tot den berg Sinaï genaderd en hadden dien eindelijk bereikt; toen echter deze verschrikkelijke verschijnselen en stemmen van hem uitgingen, werden zij bevreesd, het geheele volk beefde; — en wij, ook wij naderen thans tot den berg Zion, wiens heerlijkheid de heerlijkheid van Sinaï verre te boven gaat; en ook zullen aan de zegeningen nog schrikkelijker teekenen vooraf gaan dan bazuingeschal, bliksemschichten, donder en aardbeving, welke teekenen van den Sinaï het volk der Israëlieten verschrikte. Alles wordt vernietigd, wat vernietigd kan worden (wat zondig is en met den goddelijken wil in tegenspraak), opdat slechts blijve, wat waar en bestendig is. De Apostel drukt dit feit in deze woorden uit: „daarom, dewijl wij een onbeweeglijk Koninkrijk ontvangen hebben (of hopen te ontvangen), laat ons de genade vasthouden, door welke wij welbehagelijk Gode mogen dienen met eerbied en godvruchtigheid, (Hebr. 12: 28.)

Hierna steeg Mozes op den berg en werd als voorbeeld verheerlijkt. Zijn aangezicht werd blinkende, zoodat de kinderen Israëls hem niet konden aanzien. In dit alles was hij het voorbeeld van de verhoogde en verheerlijkte uitverkorenen — van den Christus, Hoofd en Lichaam. Het deksel, hetwelk hij in het verkeer met het volk droeg en voor God op den berg aflegde, schaduwde de aardsche vertegenwoordigers van het Koninkrijk, de „Vorsten op de gansche aarde”, af, door dewelken de Christus wordt vertegenwoordigd en tot de menschen spreekt, zoodat zijne heerlijkheid als door hen bedekt is. Ook toont dit beeld hierin zeer duidelijk de nauwe betrekking aan, die er bestaan zal tusschen den hemelschen trap van het Koninkrijk en de aardsche gevolmachtigden.

Het opklimmen van Mozes op den berg, om met God te verkeer, terwijl de berg in wolken gehuld was, waaruit schrikkelijke bliksems en donderslagen de aarde verschrikten, schaduwde de verhooging der uitverkorenen van het lichaam van Christus af, nog in 't bijzonder de laatste nog op aarde levende leden van het lichaam van Christus in een tijd, waarin eene schrikkelijke benauwdheid, zooals de wereld die nog nooit heeft doorgemaakt, de geheele tegenwoordige orde van zaken grondig zal veranderen en omkeeren. (Dan. 12: 1; Matth. 24: 21; 2 Petr. 3: 8-12.)

De beide eerste tafelen der Wet, die Mozes in stukken wierp, schaduwden het wetsverbond af, hetgeen de Joden, tengevolge van de zwakheid hun vleesch, nooit hebben gehouden, terwijl de andere beide tafelen het Nieuwe Verbond afschaduwden, waarvan Christus de Middelaar is, en hetwelk zal gehouden worden. Dit Verbond zal niet worden opgericht, vóór dat al de leden des Lichaams verheerlijkt zijn, en het lichaam van Christus in zijn geheel voltallig is. Men lette er wel op, dat Mozes bij het ontvangen der tweede wetstafelen zoo veranderd werd, en dat hij van toen af dat deksel dragen moest, zoo dikwijls hij met het volk wilde verkeer, omdat zijn aangezicht blinkende was. (Ex. 32: 15, 16, 19; 34: 1, 4, 27-33.)

De oprichting van het Rijk Gods zal van zulke geweldige gebeurtenissen begeleid zijn, dat de geheele wereld van vrees zal sidderen en beven, en ten slotte zich verblijden zal den Gezalde Jehova's, den Koning der gansche wereld, te kennen en te erkennen. Zoals des tijds het volk Israëls bad, dat God niet langer door de verschrikkelijke verschijnselen en teekenen en door de geluiden van den berg Sinaï tot hen spreken zou, zoo zullen alsdan ook alle volken weuschen, dat God toch mocht ophouden in Zijn toorn tot hen te spreken en hen te slaan, en zij zullen zich verheugen in plaats van God den grooten Middelaar te hooren en Hem aan te nemen als Immanuel, den Koning, die Jehova over hen gesteld heeft, het groote tegenbeeld van Mozes, den verhuuden voor hen onzichtbaren Profeet, Priester en Koning. (Hebr. 12:19; Ps. 2:5, 6.)

Het volk Israëls zal de nieuwe heerschappij gaarne en gewillig aannemen, zooals geschreven staat: „Uw volk zal zeer gewillig zijn ten dage Uwer heerkraft.“ (Ps. 110:3.) Het Koninkrijk zal juist datgene zijn, waarop het volk Israël altijd heeft gewacht, want tegenover de hemelsche roeping is het verblind geweest en gebleven. Dit Koninkrijk zal echter veel grooter en veel bestendiger zijn, dan ooit iemand zich heeft kunnen denken. Dan zullen velen, die nu maar tot op een zekere hoogte in Christus gelooven, omdat zij, o jammer, naar verdere dwalende leerden geluisterd hebben, zeggen: „Heere, Heere, hebben wij niet in Uwen naam geprofeteerd (gepredikt) en vele krachten gedaan?“ (Matth. 7:21-22.) Zij zullen niet als Ieden der Bruid erkend worden, maar hun deel hebben met de huichelaars in de groote verdrukking, alwaar zal zijn weening en knersing der tanden. Door deze beproeving zullen zij er toe komen zich van naam-kerk en sekte vrij te maken en een volk van God te worden, en zij zullen zeer gewillig zijn ten dage Zijner heerkraft.

Wanneer die tijd zal gekomen zijn, zoo zal het Rijk Gods als zoodanig erkend en geproclameerd worden als „de wensch aller heidenen of de troost aller heidenen.“ (Haggai 2:8.)

Zedelijke en maatschappelijke reformen.

De wet Gods, die dan van den berg Sions, d. w. z. van den geestelijken trap des Koninkrijks, zal uitgaan en uit Jeruzalem, den zetel, de hoofdstad der wereld, door de „Vorsten in het gansche land“ zal worden verkondigd, zal zich onmiddellijk richten tegen alles, wat nu reeds als het grootste kwaad erkend is. Zedelijke reformen van allerlei aard zullen worden ingevoerd: financiële, economische en godsdienstige reformen en vragen zullen in overeenstemming met de liefde en de gerechtigheid worden opgelost, zooals geschreven staat: „En Ik zal het gericht stellen naar het rechtsnoer en de gerechtigheid naar het paslood.“ (Jes. 28:17.) Alle dingen zullen naar dien maatstaf behandeld en ten uitvoer gebracht worden. Zaken, die slechts door bedrog en verleiding bloeien, zullen dan niet kunnen blijven bestaan. De „vergunningen“, brouwerijen, cafés, bordeelen, speelbanken, enz. worden gesloten en hun personeel op een andere wijze gebruikt, die henzelven en anderen tot nut en zegen kan strekken. Het maken van krijgsmateriaal zal ophouden, de legers zullen ontbonden en afgeschaft worden, omdat het nieuwe Koninkrijk dezelve niet van noode heeft. De boosdoeners zullen in hetzelfde oogenblik, dat zij het besluit opvatten onrecht te plegen, daarin verhinderd worden, want volgens de woorden van den Profeet (Jes. 11:9) zal in het heilige Rijk Gods niemand leed of verderving kunnen aanrichten — de eenige uitzondering maken de daartoe aangestelde rechtvaardige rechters, die over de onverbeterlijken den tweeden dood zullen vellen. (Jes. 32:1-8, 33:1-24; Ps. 149:9; 1 Cor. 6:2.)

De nu onontbeerlijke beurzen en geldbanken zullen verdwijnen, want onder de nieuwe toestanden zullen de menschen zich onderling beschouwen als leden, die tot ééne familie behooren. De verdeling van velden en akkers zal ook op eene geheel andere wijze dan nu worden gehandhaafd. De Heere

zal de nu besaande titels en rechten niet erkennen, want Hij heeft niet alleen Adams geslacht, maar ook Adams bezitting — de aarde — (Eph. 1:14) gekocht, en zal volgens Zijne belofte (Matth. 5:5) de schoonste gedeelten des lands aan de zachtmoedigen en niet aan de zelfzuchtigen en hebzuchtigen geven. Dit profeteerde reeds Jesaja, als hij zeide: „Op Hem zal rusten den Geest des Heeren, den geest der wijsheid en des verstands, den geest des raads en der sterkte, den geest der kennis en der vrees des Heeren. Hij zal naar het gezicht Zijner oogen niet richten. Hij zal ook naar het gehoor Zijner ooren niet bestraffen; maar Hij zal de armen met gerechtigheid richten en de zachtmoedigen des lands met rechtmatigheid bestraffen, doch Hij zal de aarde slaan met de roede Zijnsmonds, met den adem Zijner lippen zal Hij den goddelooze dooden; want gerechtigheid zal de gordel Zijner lendenen zijn, ook zal waarheid de gordel Zijner lendenen zijn.“

Eenigen zal dit goddelijk regeerings-program een paradijs voor de armen toeschijnen, waarin zij zich niet behagelijk gevoelen, die nu in overvloed leven, en die zich aan voorrechten hebben gewend, die zij boven de meerderheid der menscheid genieten, en die zij door gunstige omstandigheden, bijzondere gaven, of ook wel door oneerlijken handel verwierven. Dezen deden wel de woorden te bedenken en ter harte te nemen, die de groote Rechter voor bijna 1900 jaren uitgesproken heeft: „Maar wee u, gij rijken, want gij hebt uwen troost weg; wee u, die nu verzadigd zijt, want gij zult hongeren (ontvreeden zijn); wee u, die nu lacht, want gij zult treuren en weenen.“ (Luc. 6:24-26.)

In het begin zullen de rijken zekerlijk het verlies hunner voordeelen betreuren. Zoals nu degenen, die rijk in God zijn, ongemak moeten lijden, indien zij de verplichtingen des levens zóó willen vervullen, dat straks hun loon een erfdel aan het Rijk van Christus is; zoo zullen dan degenen, die rijk geweest zijn aan aardse goederen, zwaarigheden ervaren, die hun bespaard blijven, welke reeds door de school der wederwaardigheden zijn gegaan. Tenslotte echter zal de onvermijdelijke gelijkstelling der maatschappij, die door de anarchie in den dag der „wrake“ of dag der „vergeldding“ aangebaand en voorgebouwd is, algemeen moeten worden erkend. Langzamerhand zullen allen, de een sneller, de andere langzamer, de voortreffelijkheid van het principe der liefde tot den naaste erkennen, waardeeren en huldigen. Het zal duidelijk aan het licht treden, dat onder deze goddelijke orde van zaken alle menschen gezegend en gelukkig gemaakt worden, indien zij slechts willen, dat dan alle menschen op de verheven baan der heiliging het doel der menschelijke volmaaktheid (het evenbeeld Gods) en het eeuwige leven tegemoet gaan. (Jes. 35:8.)

Wat nu reeds algemeen wordt toegegeven, dat n.l. bij de tegenwoordige hulpmiddelen ter verlichting van den arbeid drie uur arbeid daags genoeg moest zijn tot het verrichten van al het noodzakelijke werk, indien een ieder op de rechte wijze aan dien arbeid deelnam, zal zich dan als een feit stellen. Onder de regeering van het Rijk Gods zullen de vrije uren den mensch niet tot zedelijk en lichamelijk verderf strekken, zooals dat in den tegenwoordigen toestand het geval is, nu de Booze heerscht, en de verleiding overal op de loer ligt ons te vangen, en lediggang den mensch ten verderve voert. In het Vredelijk, wanneer Satua zal zijn gebonden en al het kwaad onderdrukt wordt, zullen de verleidingen van buiten hebben opgehouden en zullen de menschen hunne vrije tijd onder leiding der verheerlijkte uitverkorenen tot studie gebruiken, die hoe langer hoe meer aantrekkelijkheid voor hen zal verkrijgen. Zij zullen de natuur, zoowel als de God der natuur, Zijne wijsheid, gerechtigheid, almacht en liefde naspeuren, en daarin hunne vreugde vinden. Op deze aangename wijze zullen de menschen het doel, n.l. de menschelijke volmaaktheid, als eindstreven hunner opvoeding, „huns oordeels“, nader komen. Want dit moeten wij in het oog behouden: het nieuwe Rijk zal zich niet alleen met de groote, maar ook met de schijnbaar

kleine aangelegenheden zijner onderdanen bemoeien: het zal in den volsten zin des woords een vaderlijk regiment zijn.

Toch behoeven wij niet bevreesd te zijn voor dat groote, zelfstandige regiment, het grootste dat de wereld ooit gezien heeft, waarin het leven, het eigendom, de belangen des volks in de hand des Konings liggen, boven wien geen hooger beroep mogelijk is. Wij bezitten de stellige en onomstootelijke bewijzen, dat alle maatregelen en verordeningen des Rijks het welzijn Zijner onderdanen beoogen. Dit bewijs ligt in de liefde, die den Koning van dat Rijk bewogen heeft de menscheid ten koste van Zijn eigen leven van den dood vrij te koopen en hen daardoor het recht verwierf eener persoonlijke op-de-proetstelling, waardoor zij zich des eeuwigh levens waardig kunnen bewijzen. Het eigenlijke doel van het Duizendjarige Rijk is juist dit, dat de menschen niet alleen een volkomen oordeel, maar ook de noodige hulp zouden verkrijgen, opdat ze de proeve ook met goed gevolg kunnen doormaken. Wat zouden wij nog meer kunnen verlangen? De Heere heeft toch het volkomenste recht onbeperkt te heerschen over Zijne bezitting, die Hij zich met Zijn eigen dierbaar bloed verworven heeft, en allen, die Zijne liefde weten te waardeeren, zouden volgaarne stemmen — wat nu niet gevraagd wordt — voor dit onbeperkte Rijk van macht en heerschappij.

Wat nu den heiligden in Christus, den mede-erfgenamen Zijns Rijks betreft, die met Christus regeeren en de wereld oordeelen zullen, kan men hen wel zulk een groote onbeperkte macht zonder gevaar voor de menscheid toevertrouwen? Wij gelooven van ja. Zoals de Heere Jezus het bewijs geleverd heeft, dat Hij den geest des hemelschen Vaders bezit en in elk opzicht het volkomen beeld des Vaders is, zoo zullen ook al degenen, die tot de kleine kudde, tot de mede-erfgenamen des Rijks, behooren gedurende hun proeftijd zich als dezulken hebben bewezen, die den geest van Christus, den geest der liefde bezit-

wel is waar, gedurende het geheele Duizendjarige Rijk voortbestaan, maar zal tot op een zekere hoogte niet in uitoefening komen, omdat alle openlijke tegenstand door de groote benauwdheid zal worden gebroken. Naar de voorstelling van den profeet zal God ten tijde des vernijzels, of ten „dage der wrake“ tot de toomlooze, hoogmoedige, op-zichzelf vertrouwende menschenmassa, spreken: „Laat af en erkent, dat Ik God ben; Ik zal verhoogd worden onder de volken, Ik zal verhoogd worden op aarde (Ps. 46:20.) Maar gedurende het Duizendjarige Rijk zal het recht tot rechtsnoer en de gerechtigheid tot het paslood gemaakt worden in alle groote en kleine aangelegenheden van een iegelijk in 't bijzonder. Op deze wijze zal elk in 't bijzonder door God onderwezen worden, en door de uitverkorenen, de dienaren des N. Verbonds, den grooten Koning, Priester en Profeet, Christus-Hoofd en Lichaam. Als protest zal de Christus het volk onderwijzen, als Koning over het volk heerschen en als Priester zal Hij over het volk den goddelijken zegen uitgieten en tusschen God en het volk treden, nadat Hij het offer van den losprijs heeft gebracht. Deze drie waardigheden zijn in Hem vereenigd en daarom staat van Hem geschreven: „Gij zijt priester in der eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek, die priester op een Koningstroom was. (Hebr. 7:17. Vergel. Zach. 6:13; Handel. 3:22; Deut. 18:15.) Als de verpersoonlijkte wijsheid openbaart zich de nieuwe Koning in Spreuken 8:4-21, 35-36.

Israël een voorbeeld.

Een treffend bewijs, dat de wereld gelegenheid zal hebben, bij het volk Israëls de invoering van het Koninkrijk Gods en zijne handtastelijke voordeelen gade te slaan, terwijl zij zelve nog zuchten en in wanhoop verkeeren zal onder de dan heerschende anarchie, zoodat eindelijk de meerderheid de heerschappij van het Koninkrijk Gods zal begeeren, geeft ons de profeet Jesaja, als hij zegt: „Maak u op, word verlicht, want uw licht komt; de heerlijk-

DE BIJBEL EEN GEOPEND BOEK.

„De woorden zullen toegesloten en verzegeld zijn, tot op den tijd van het einde.“ Dan „zullen velen het (het Woord Gods) naspeuren en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden.“ DANIEL 12:4, 9, 10.

C. T. RUSSELL'S „SCHRIFTSTUDIEN.“

HET GODDELIJK PLAN DER EEUWEN,

het eerste en gewichtigste der 6 deelen bevat een volledige harmonische uitlegging van den Bijbel. 360 blz. in prachtband f 0.80, bij toezending rembourss f 1.10, in acht miljoen Exemplaren, in twintig talen verbreid.

ten. Het gewichtigste doel hunner roeping is juist het evenbeeld des geliefden Zoons van God gelijkvormig te worden en slechts zij, die deze hunne roeping en verkiezing vastmaken, kunnen tot de kleine kudde behooren. De leden dezer schaar worden tot dat doel uit de zwakke, onvolkomen menschen gekozen en in de school van Christus opgenomen, waarin zij leeren den goeden strijd strijden voor waarheid en recht tegenover dwaling, onrecht en zonde; opdat zij zich zouden kunnen verplaatsen in den toestand van hen, die aan hunne zorg zullen worden toevertrouwd. God zelf heeft hen die macht gegeven en daarin ligt de waarborg, dat zij die macht rechtvaardig, wijs en liefdevol zullen uitoefenen, tot zegen der menscheid.

De heerschappij des ijzeren sचेpters.

De natien zullen met onwederstaanbaar geweld onderworpen worden, totdat zij zich vrijwillig in de rechtvaardige ordening der zaken voegen; totdat alle knie zich zal buigen, en alle tong de goddelijke macht en heerlijkheid zal erkennen. Aanvankelijk zullen zij tot uitwendige gehoorzaamheid gedwongen worden, zooals er geschreven staat: „Hij zal ze hoeden met een ijzeren staf en zij zullen als pottenbakkersvaten verbrijzeld worden.“ (Openb. 2:27.) Dit verbrijzelen of verbreken geschiedt ten dage der „Wrake“, ten dage der „Vergelding.“ Het geweld van den ijzeren staf zal

heid des Heeren gaat over u op. Want zie de duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de volken, doch over u zal de Heer opgaan“ (deze woorden hebben betrekking op het geestelijk Israël, de „Zonne der Gerechtigheid“; in de tweede plaats echter ook op zijne aardse bevolking, het natuurlijk Israël, dat dan weder hersteld en zich in Gods welbehagen mag verheugen, zie, die allen zijn vergaderd, zij komen tot u, uwe zonen zullen van verre komen en uwe dochters zullen aan uwe zijde gevoedsterd worden. Vergel. Hos. 6:1-7, dan zult gij het zien en van vreugde stralen, uw hart zal beven en verwijrd worden, want de menigte der zee (de menschenmassa ten tijde der anarchie) zie Openb. 21:1, zal zich tot u wenden, de rijkdom der natien zal tot u komen en zij zullen den lof des Heeren vroolijk zingen. Jes. 60:1-6, 11-20.

Ja, dit zal inderdaad een heerlijke dag zijn, wanneer de oogen der blinden worden opgedaan en de menscheid zich in groote scharen der gerechtigheid toekeert. Het zal een dag zijn der onderwijzing en opwekking in de richting der waarheid, niet der vrees en dwaling. De tijd zal zijn aangebroken, waarop de profeet duidt, wanneer hij zegt: „dat een volk in één dag zal worden geboren.“ (Jes. 66:8.) Het volk, waarvan de profeet in dit vers spreekt, zal Israël zijn, en wel in de eerste plaats het geestelijk Israël, het heilige volk; in de tweede plaats echter het Israël naar den vleesche — de afschaduwing van het eerste. Van

uit dit Israël zal het licht opgaan, dat zooveel invloed op de getuchtigde wereld zal uitoefenen, dat zij op de knieën valt en zich in het stof buigt. Van dat Israël komt ook de door God beloofde uitstorting des Heiligen Geestes „op alle vleesch” in „die dagen” zooals die in onze dagen op de ware dienst-knechten en dienstmaagden Gods kwam. Joel. 2: 28.

Dezen wondervollen tijd bezong de Psalmist David op volgende wijze: „Dit is de dag, dien de Heer gemaakt heeft, laat ons op denzelfden ons verheugen . . . de steen, dien de bouwlieden verworpen hebben, is ten hoofd des hoeks geworden . . . gezegend is Hij, die komt in den naam des Heeren (vergel. Matth. 23: 39) . . . Doet mij de poorten der gerechtigheid open en ik zal daardoor ingaan en den Heer loven . . . Dit is de poort des Heeren, door welke de rechtvaardigen zullen ingaan. Ik zal U loven, omdat Gij mij verhoord hebt en mij tot heil zijt geweest . . . de Heere is God, Die ons licht heeft gegeven. Ps. 118: 24, 22, 26, 25, 18, 21, 27.

De toekomstige opvoeding en onderwijzing der wereld zal dus met de voorbereiding des harten beginnen. De menschen zullen langzamerhand erkennen, dat de vreeze des Heeren het beginsel der wijsheid is. (Spr. 9: 10.) Een der oorzaken, waarom heden ten dagen zooveel opvoedkundige arbeid doelloos is, ligt in het feit, dat de opvoeding niet op den eenigen waren grondslag gebaseerd is. Daarom wordt de mensch tengevolge zijner opvoeding hoogmoedig, aanmatigend, ontevreden. In het Koninkrijk Gods zal alles op de rechte wijze worden gehandhaafd en daarom met goed gevolg worden doorgevoerd.

Geen lid van het gekochte menschengeslacht zal zoo diep gezonken zijn, dat het door de goddelijke genade niet zou kunnen bereikt worden. Geen duisternis van bijgeloof en onwetendheid kan het hart zoo zeer verdonkeren, dat niet het licht der goddelijke waarheid en liefde toegang kan vinden en in staat ware het de vreugde van den nieuwen dag te leeren kennen, en de gelegenheid te gebruiken langs den weg der gehoorzaamheid tot die vreugde in te gaan. Geen krankheid, die het lichaam verzwakt en bezoedelt, is zoo groot, dat zij niet door den grooten Heelmeester kan worden genezen. Geen lichamelijke of geestelijke verminking zal Zijne heilende aanraking kunnen weerstaan.

Allen, die in de graven zijn, zullen uitkomen.

Dit groote werk der herstelling, dat met het nu levende geslacht zal beginnen, zal spoedig op alle ontslapene geslachten der aarde worden uitgestrekt. Want de ure komt en staat voor de deur, dat allen, die in de graven zijn, de stem van den Zone Gods zullen hooren en uit de graven (uit den toestand des doods) zullen te voorschijn komen, en dat de woorden vervuld worden: „De zee gaf de dooden, die in haar waren, en de dood en de hel (hades, het graf) gaf de dooden, die in hen waren (Joh. 5: 28, 29; Openb. 20: 13). Ja zelfs de heerscharen „Gog's” en de zondaren in Israël, die in den slag van den grooten dag zullen omkomen, zullen wederkeren en nu niet meer als heerscharen van wettelooze verwoesters, maar als getuchtigde, boetvaardige zondaars, die bij het licht van den nieuwen dag hunne aangezichten vol schaamte bedekken. Zelfs dezen zal de genade Gods verschijnen, en een gelegenheid zal hun gegeven worden, weder tot rechtchapenheid en aanzien te komen.

De opstanding der waardig bevonden uit den ouden tijd, zooals ook de veelvuldige genezingen van zieken op het gebied des geloofs, mogen dan de menschen, wanneer zij over al die dingen nadenken, en de schrikbeelden uit den tijd der groote benauwdheid op den achtergrond treden, op de gedachte brengen, dat volgens Christus' belofte ook andere menschen kunnen opstaan en dat allen, die in de graven zijn, de stem van den Zone Gods hooren en uit de graven (het begraven zijn in den dood) zullen te voorschijn komen. Het is zeer waarschijnlijk en druischt niet tegen het gezonde verstand in, dat de herstelling van de in

het graf nedergedaalde geslachten op deze wijze zal geschieden en dat de geloovige gebeden om opwekkingen van nabestaanden en anderen verhoord worden. Ons schijnt deze methode de meest geschikte. Op die wijze keeren de dooden langzamerhand weder terug en wel in omgekeerde orde, d.w.z. de laatsten het eerst. Zij vinden bij hun wederverschijnen woningen en vrienden, die hen welkom heeten, voor hen zorgen en hen in de zeden, gewoonten en de omgangstaal voorhelpen. Zou de opwekking volgens een andere methode geschieden, zoo komen de opgewekten in eene hun geheel onbekende wereld terug en moesten te midden van een geslacht leven, dat hun vreemd was, en waaronder zij zich niet thuis zouden gevoelen. Alleen de profeten en andere overwinnaars van den ouden dag, zullen, omdat zij hun proef reeds hebben doorgemaakt en dientengevolge als volmaakte menschen zullen opstaan, zich in geestelijk, zedelijk en lichamelijk opzicht van alle andere menschen onderscheiden, en in staat zijn zich zonder moeite in de nieuwe toestanden te verplaatsen.

Het is echter niet waarschijnlijk, dat alle gebeden voor afgestorven vrienden onmiddellijke verhooring vinden. De Heer zal zeker met elk in 't bijzonder Zijn bepaalde bedoelingen hebben, en deze bedoelingen zouden wel eens niet in overeenstemming kunnen zijn met de gebeden. Zijne verordeningen zullen zich waarschijnlijk tot op een zekere hoogte richten naar het bereid zijn, zoowel der vrienden als ook der afgestorvenen, als ook naar de omstandigheden, waarin de dooden bij hunne opwekking zullen leven. Daarom moeten de uitverkorenen en de overwinnaars van den ouden dag eerst opstaan om de overlevende menscheid daartoe voor te bereiden. Nadat dit werk is geschied, en de overgeblevenen geleerd hebben van ganscher harte op den verheven weg der heiligmaking te wandelen, zullen zij voor de afgestorvenen kunnen bidden en zullen ze dan ook in staat zijn aan de opgestanen denzelfden weg te wijzen. De opwekking der dooden zal dan tegelijkertijd een belooning des geloofs zijn voor de levenden en de opgewekten zullen op die wijze onder gunstige omstandigheden worden ingeleid.

Het heerlijke uitzicht.

Welk een heerlijk uitzicht zal de nieuwe orde van zaken bieden, wanneer zij in zijn geheel zal zijn ingevoerd! Reeds de veranderingen, in den loop der eeuwen aangebracht, zijn belangrijk, ja grootsch; maar de te-komen verandering zal de grootste wereldgebeurtenis zijn.

Het is geen wonder dus, dat de gedachte aan zulke wonderbare toestanden — bovenal het feit, dat de geheele menscheid zich onder lofgezang, met alijdurende vreugde van harte tot God zal keeren, vele menschen te heerlijk toeschijnt, om geloofd te kunnen worden. De zuiken zouden wij willen herinneren, dat God, die het beloofd heeft, getrouw is, en dat Hij vermogt te doen alles, wat Hem behaagt. Al die zorgen, moeiten en zuchten, die nu met het leven overmijdelijk verbonden schijnen, zullen wegvlieden. Heeft ook gedurende den geheelen langen nacht van de heerschappij der zonde en des doods, veel treurigheid, in zak en asch geheerscht, dan wacht der menscheid aan den morgen van den Duizendjarigen Dag vreugde en genot. Alle tranen zullen van de oogen worden afgewischt en de menscheid zal „schoonheid voor asch”, „vreugdeolie voor treurigheid” ontvangen.

De uitbreiding van het Koninkrijk Gods.

Het Koninkrijk Gods zal zich, evenals aardsche rijken, uitbreiden, totdat het een groote „berg” (koninkrijk) is geworden, en de geheele aarde bedekken zal. (Dan. 2: 35.) Zooals bijv. Nederland in de eerste plaats bestaat uit de Koningin en haar hof, de regering, ministers, eerste en tweede Kamer, hogere en lagere ambtenaars, maar dan ook uit alle inwoners, die het burgerrecht bezitten, hetzij hier, hetzij in de Koloniën, zoo bestaat ook het Koninkrijk Gods in de eerste plaats uit den hemelschen Vader, die over alles heerscht (Matth. 13: 43, 28, 29), vervolgens uit Christus met Zijne tot

goddelijke natuur en majesteit verhoogde Bruid, aan wie de Vader voor den tijd van duizend jaar de heerschappij over de aarde heeft toevertrouwd, opdat Hij het kwaad onderdrukte en vernietigde, en allen, die willen, onder de gunstige voorwaarden van het Nieuwe Verbond tot volle overeenstemming en instemming met den hemelschen Vader bringe — dan uit de aardsche gevolmachtigden of „Vorsten” des Rijks, de zichtbare vertegenwoordigers onder de menschen, en verder uit alle menschen — Joden en Heidenen, die te Zijner tijd, nadat zij zullen hebben erkend, dat het Rijk is opgericht, zich met vreugde aan deszelfs wetten onderwerpen, en eindelijk uit alle onderdanen des Rijks, d.w.z. uit de geheele menscheid, nadat de ongehoorzaamheid zal zijn uitgeroed. (Hand. 3: 23; Openb. 11: 18.)

De toestand waarin alle menschen in volkomen harmonie met God zullen zijn (nadat alle ongehoorzamen zullen verdeld zijn), zal aan het einde van de duizend jaren der heerschappij van het vertegenwoordigde Godrijk bereikt zijn. Gedurende deze duizend jaar zal vrede en gerechtigheid van de menschen getischt en hun opgedrongen worden; maar de volkomen toestand van vrede en gerechtigheid zal eerst geheel bereikt zijn, als onder de heerschappij des ijzeren stafs (Openb. 2: 27) alle ongehoorzamen en weerspannigen zullen vernietigd zijn, zooals de profeet Jesaja zegt, waar hij op dezen tijd doelt: „Een zondaar, honderd jaar oud zijnde, zal vervloekt worden (van het leven worden afgesneden) (Jes. 65: 20). Zooals uit de voorafgaande woorden van den profeet blijkt, zal een zondaar van honderd jaar nog een kind zijn; want indien een zondaar, ook maar voor het uitwendige, aan de verstandige maatregelen des Rijks gehoorzaamt, zoo zal hij tot aan het einde van de duizendjarige periode kunnen leven.

Doch met een opgedrongen vrede en gehoorzaamheid kunnen de menschen Gods welbehagen niet verkrijgen, al komen zij er ook toe alle voordeelen en zegeningen van het rechtvaardige regiment duidelijk te erkennen. Het Rijk, zooals God het in Zijn plan voorzien heeft, is van dien aard, dat een ieder mag doen, wat hij wil, omdat de wil van alle menschen met den wil van God in volkomen overeenstemming zal zijn. Alle menschen zullen het goede liefhebben en het kwade haten. Dat hooge ideaal zal eindelijk in het geheele heelal heerschen; de menscheid zal dit ideaal aan het einde der duizend jaren hebben bereikt.

Wij vinden in Openb. 20: 7-10, dat aan het einde van het duizendjarig tijdvak wederom een oogsttijd zal zijn, waarin een scheiding zal plaats hebben tusschen de miljarden van menschen, die dan weder leven zullen, en die allen eene volkomen gelegenheid gehad hebben de absolute menschelijke volmaaktheid te bereiken. Deze oogsttijd zal in zijn aard overeenkomen met het einde van het tegenwoordig tijdperk — Hij zal eens voor altijd de bokken van de schapen des Heeren scheiden, zooals wij het in de gelijkenis van onzen Heer (Matth. 25: 31-46) voorgesteld vinden. Er zal echter een groot onderscheid bestaan, want terwijl in den oogst van het tegenwoordig tijdperk en in den oogst van het Joodsche tijdperk slechts een klein aantal van uitverkorenen werd verzameld en de groote massa daarentegen als onwaardig geoordeeld werd, omdat zij van den tegenpartijder verleid en verblind werden, zoo zal waarschijnlijk in den derden oogst de groote massa uit de getrouwe schapen bestaan en des eeuwigen levens waardig bevonden worden, terwijl slechts een klein gedeelte zich als bokken zal bewijzen, die vernietigd zullen worden. Het is den Heer niet te doen om het aantal, maar om het gehalte der persoonlijkheid. God verzekert ons, dat de zonde en allen, die de zonde boven de gerechtigheid blijven verkiezen, niet langer bestaan zullen, dan het einde van het Duizendjarig Rijk, opdat het geluk, de vrede, de zegen der schepselen God tot in alle eeuwigheid door niets kan worden gestoord of geschaad; eene eeuwigheid, waarvan geschreven staat: „De dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn, want de eerste (de

voorafgaande) dingen zijn voorbij. (Openb. 21: 4.)

Op deze wijze zal het Rijk Gods komen, om hetwelk wij bidden: „Uw Koninkrijk kom”, „Uw wil geschiede in den hemel, alzoo ook op aarde.” De Christus zal als de plaatsvervanger des Vaders zoolang heerschen, tot Hij alle wederstrevende macht en geweld heeft verwijderd en den toestand gebracht heeft, dat alle knie zich zal buigen en elke tong de wijsheid, gerechtigheid, liefde en almacht Gods erkennen zal.

Is dit werk volbracht, zoo zal de Christus — nadat Hij in de laatste zware proeve aan het einde van het Duizendjarig Rijk allen, die weliswaar voor het uitwendige gehoorzaam zijn, maar toch nog met de zonde heulen, — uit het midden des volks zal hebben uitgeroed. (Openb. 20: 9) — Zijne plaatsvervangende heerschappij nederleggen en het Rijk den Vader overgeven. De Apostel schrijft met betrekking tot het feit: „Want Hij moet heerschen, tot Hij alle vijanden onder Zijne voeten gelegd heeft. De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood. Want het einde Zijner heerschappij, die haar doel zal hebben bereikt, wanneer Hij (Christus) het Rijk aan God den Vader overgeeft; wanneer Hij (Christus) zal weggedaan hebben alle wederstrevende heerschappij en alle macht en kracht; wanneer Hem (den Vader) echter alles zal onderworpen zijn, zoo zal ook de Zoon zelf Hem onderworpen zijn, die Hem (voor die duizend jaar) alles onderworpen heeft. (1 Cor. 15: 24-28.)

Zal dan na afloop van het Duizendjarig Rijk van Christus de wil van God niet meer op aarde geschieden, zooals die in den hemel geschiedt? Zekerlijk. Dat juist zal de heerschappij van Christus bewerken. De menschen zullen dan zonder uitzondering niet alleen volmaakt zijn, zooals Adam vóór den zondeval (degenen die moedwillig zondigen, zullen vernietigd zijn) maar zij zullen nog daarenboven weten, hoe voordeel en zegenrijk de gerechtigheid, en hoe bovenmatig zondig en schadelijk de zonde is. Zij zullen hun proef met goed gevolg hebben doorgevoerd, en hebben bewezen, dat zij in hunne gezindheid volkomen met God overeenstemmen.

Dan zal het Rijk Gods onder de menschen zijn opgericht, zooals het nu in den hemel onder de engelen is.

De bijzondere maatregelen, die voor het Middelaarsrijk van Christus genomen zijn, in 't bijzonder de gelegenheid voor de zondaren om onder het Nieuwe Verbond genade en vergeving te vinden, zullen dan niet meer bestaan, omdat er geene zwakke, onvolmaakte wezens meer zijn, die zulke maatregelen zouden behoeven.

Toch zal, wanneer alle menschen volmaakt en een evenbeeld Gods zijn, de stipste orde blijven heerschen; want orde is de eerste wet des hemels en zal ook op aarde de eerste wet zijn. Wij moeten daarom aannemen, dat er dan rechtvaardige bestuurders zullen bestaan. De aarde zal dan in wezenlijken zin des woords de eerste goed doorgevoerde republiek vormen. De tegenwoordige pogingen iederen mensch als soeverein en alle menschen als gelijkend te beschouwen, en een uit het volk te kiezen als vertegenwoordiger of president, en dien als dienaar zijner medeburgers en niet als heer en gebiedt des volks aan te zien, zijn alle meer of minder mislukt. De oorzaak daarvan ligt hierin, dat de menschen geestelijk noch lichamelijk, zedelijk noch financieel, of in welk ander opzicht dan ook gelijk zijn en om hunner zwakheid wil de teugels der wetten noodig hebben, zoodat daardoor niemand in den eigenlijken zin des woords tot soeverein geschikt is.

Nadat echter het middelaarsrijk van Christus alle menschen zal hebben opgevoed en tot volmaaktheid gebracht, zullen alle menschen koningen op aarde zijn, zooals Adam vóór zijn val een koning was. Aan deze koningen zal de aarde na het Duizendjarig Rijk Gods toevertrouwd worden en zij zullen allen in harmonie met elkander leven en naar het gebod der liefde heerschen. Hun president zal hen dienen en hen vertegenwoordigen. Wij bidden daarom van ganscher harte: „Uw Koninkrijk kom” opdat het den heiligen en der wereld welga.